

Viatge pastoral del prelat per Galícia, Castella i Lleó i Astúries

Com a final del viatge pastoral a la delegació del nord-oest d'Espanya, el prelat de l'Opus Dei va concelebrar la santa missa a la catedral d'Oviedo amb l'arquebisbe Mons. Jesús Sanz, i va tenir algunes trobades amb persones de l'Opus Dei en aquesta ciutat.

08/07/2022

Santiago de Compostel·la 1 de juliol -
Santiago de Compostel·la 2 i 3 de
juliol - Valladolid 4 i 5 de juliol -
Oviedo 6 de juliol

Oviedo, 6 de juliol

“Els nous llocs des dels quals cal predicar l'Evangeli no són només les esglésies, ni les sagristies: són el carrer, el món del treball, de la política, de la cultura, de les lleis, de la família, tot el riquíssim i variat entramat de l'existència de l'home corrent”. Així es va pronunciar el prelat de l'Opus Dei, Mons. Fernando Ocáriz, en el transcurs de l'homilia de la missa que va concelebrar dimecres passat, 6 de juliol, a la catedral d'Oviedo.

Presidida per l'arquebisbe de la diòcesi, Jesús Sanz Montes, la missa va ser concelebrada per mig

centenar de sacerdots i va comptar amb l'assistència d'unes 1.500 persones: la majoria asturians, però també provinents de les comunitats autònomes més properes. Mons. Jesús Sanz, en saber de la seva visita pastoral al nord-oest d'Espanya, va convidar-lo a una solemne concelebració a la catedral que acaba de commemorar els 1.200 anys de la seva dedicació al Salvador i als dotze apòstols.

Després d'una trobada privada de gairebé mitja hora de durada, el prelat de l'Opus Dei i l'Arquebisbe van accedir a la catedral a través del claustre. I a les vuit, acompanyats dels acords a l'òrgan de “Poble de Reis”, interpretat pel Cor Harmonia, de Gijón, feia entrada la processó.

A l'inici de la cerimònia, Mons. Sanz va manifestar la seva gratitud per la visita: “El fet que vostè hagi accedit a concelebrar amb mi i a dirigir-nos

després la paraula de pare ens omple de goig i li ho agraïm de cor”.

Mons. Sanz va posar èmfasi en “el do eclesial del llegat carismàtic de sant Josepmaria”. Va afegir que “la presència de l'Opus Dei a la nostra Arxidiòcesi és capil·lar”, i va al·ludir als homes i dones que “exerceixen les seves professions diverses amb gran competència en una preciosa aportació a la societat i a la comunitat diocesana al camp de la docència, de la sanitat, dels mitjans de comunicació, de la judicatura i advocacia, de l'economia i l'empresa, amb un llarg etc. ple de benefici”. L'arquebisbe d'Oviedo va expressar el condol per la mort de José Ocáriz, germà de Mons. Ocáriz, per qui es va oferir la santa missa.

El prelat va començar l'homilia fent al·lusió a l'evangelí de la Missa — votiva de sant Josepmaria— on una gentada s'amuntegava als peus de

Jesús per escoltar-ne la paraula:
“També avui com aleshores, Jesús es troba a la vora del immens mar de la història humana. Els homes de tot temps senten nostàlgia de Déu. L'home continua cercant Déu — sovint inconscientment— i Déu no es cansa de cercar l'home”.

Seguint el text evangèlic, on Jesús s'enfila a la barca de Pere demanant-li que s'allunyi de la riba, el prelat va animar a “testimoniar amb coratge i sense complexos la fe que professem”, i va dibuixar els trets de la vocació apostòlica de tots els cristians, encoratjant a remar mar endins amb esperança, sense caure en un pessimisme indolent: “Tots vosaltres, i d'una manera especial els joves, heu de recollir i actualitzar aquesta missió de transformar la societat, potenciant tots els aspectes positius que té el nostre món modern”.

Mons. Ocariz va acabar les seves paraules demanant la intercessió de la Santina, com afectuosament anomenen els asturians la Mare de Déu de Covadonga, la seva patrona, a qui el prelat va visitar el 13 de juliol de 2018, amb motiu del Centenari de la coronació canònica.

En les pregàries no va faltar una pregària pels afectats per la guerra i els “descartats” de la societat, i també hi va haver un record per a Mons. Gabino Díaz Merchán, arquebisbe d'Oviedo durant gairebé 33 anys (1969-2002) i president de la Conferència Episcopal Espanyola entre 1981 i 1987, traspassat recentment.

En finalitzar l'eucaristia, l'arquebisbe es va acomiadar convidant al prelat de l'Opus Dei que torni aviat. La cerimònia va acabar amb un calorós i agraït aplaudiment de tots els assistents.

Dijous al matí, Mons. Ocariz va predicar una meditació i va celebrar la missa a algunes persones de l'Associació Torla, d'Oviedo, dedicada a impulsar activitats de formació humana i cristiana per a joves, i després va emprendre viatge cap a Barcelona.

Valladolid, 4 i 5 de juliol

El dia 4, el prelat va mantenir una tertúlia on va començar la seva intervenció demanant oracions pel Papa i les seves intencions i també per l'Església i per les guerres. Va insistir més endavant en aquest assumpte.

Moltes de les intervencions buscaven solucions pràctiques davant de les dificultats que es presenten actualment en viure la fe. També van referir al prelat algunes iniciatives promogudes per fidels de la Prelatura. Mons. Ocariz va començar animant els assistents a tenir una fe

molt gran en el Senyor i també fe en l'amor que Déu té a cadascun de nosaltres.

El Javier, professor universitari de Literatura a Salamanca i poeta, va explicar algunes històries sobre la residència d'estudiants d'aquesta ciutat de tanta tradició universitària. El prelat el va encoratjar que aquests universitaris es formessin bé per poder ajudar moltes persones: “Que demanin llum per tenir idees per ajudar; i també forces per no tenir respectes humans”.

Per la seva banda, l'Ignacio, un metge anestesiològ que viu a Santander i és pare de vuit fills, li va explicar que des de fa dotze anys dirigeix una empresa d'innovació per a professionals sanitaris. Juntament amb altres col·legues, durant la pandèmia va dissenyar uns hisopos-bastonets per a les proves PCR mitjançant impressió 3D i els van

posar en codi obert a disposició de tots els hospitals del món. Ara s'estan fabricant a 40 països i s'han produït més d'un milió de models. Li va manifestar al prelat que aquesta iniciativa era perquè estava procurant viure el que ha après de sant Josepmaria: a “santificar el treball, santificar-se en treball i santificar els altres amb el treball”.

El Ramon, que regenta una residència de gent gran, va explicar al Pare que li han nascut trigèmies. Quan el metge va comunicar la notícia, la primera pregunta va ser si volien avortar. “Davant la resposta negativa de la meva dona —va explicar— crec que el metge va respirar alleujat”. El prelat el va animar a defensar sempre la vida, “davant la llei del més fort”, sense agressivitat.

El Javier, que treballa a l'administració de justícia a Astúries,

va explicar al prelat que es reuneix habitualment amb amics per tractar temes de pensament i actualitat: comparteixen inquietuds, però amb opinions molt diverses. Mons. Ocariz el va animar a estimar cada persona, més enllà de voler “convèncer-los”.

En Pau, un estudiant d'infermeria a Palència, va explicar que en veure una sèrie que parlava de l'Opus Dei, va buscar a internet informació sobre l'Obra i li va agradar la idea de poder ser sant al mig del món amb la feina. Aleshores va escriure a la pàgina web de l'Opus Dei per contactar amb algú. “Sis anys després, aquesta Setmana Santa, vaig demanar l'admissió com a agregat, així que dono moltes gràcies a Déu per aquest regal”. Mons. Ocariz li va comentar que el descobriment de la vocació és un gran bé i el bé és de seu difusiu.

L'últim a intervenir va ser en Chema, pare d'onze fills, que es van fer famosos per “l'únic mèrit” de contagiar-se tots amb el cóvid el 14 de març del 2020, just quan va començar la pandèmia. Va explicar com molts mitjans de comunicació es van fer ressò de la notícia i que els van succeir moltes anècdotes: “es podrien resumir a l'admiració que desperta una família nombrosa”.

A la nit, alguns estudiants de Valladolid, Palència, Burgos i Salamanca que acudeixen a mitjans de formació en centres de l'Obra, el van acollir amb un festival, perquè el Pare passés una estona entretinguda a la casa de recessos El Rincón.

5 de juliol

El dia 5 de juliol va mantenir dues trobades, amb preguntes formulades per les assistents, en molts casos precedides pels testimonis de vida.

Al matí va intervenir Valle, investigadora i mare de tres fills. Va explicar al prelat que fa un any i mig que el marit els va abandonar. Des del principi, es va sentir molt recolzada per les persones de l'Opus Dei. Mons. Ocariz, li va dir que resaria molt per ella, pels seus fills i per la conversió del seu marit. Va afegir: “No estàs sola, la Providència ens acompanya sempre, fins i tot en el patiment. Pots transformar la pena i el dolor en una cosa positiva, i transmetre això als teus fills”.

La Cristina, mare de família i metge, li va explicar la feina amb pacients adolescents que pateixen malalties psíquiques importants; li va demanar: “Què puc fer perquè els altres trobin en mi la mirada i l'acolliment de Crist? “Que et trobin sempre amb rostre somrient —li va animar— perquè vegin en tu Jesús”.

També hi va haver temps perquè un grup de les assistents li cantessin algunes cançons: un clàssic castellà “Castilla” i una rondalla mexicana.

A la tarda, el prelat va començar recordant la importància de saber-se estimats per Déu: “Comptem amb la força i l'amor de Déu, que estima cada persona singularment, som estimats personalment per Ell”.

Recordant sant Joan: “nosaltres hem conegut i cregut l'amor que Déu ens té”, ha explicat que és important creure en l'amor que Déu ens té, de vegades no ho veiem perquè cal més fe.

L'Henar, mare i àvia, professora de Filologia Clàssica a la Universitat de Valladolid, va explicar que després d'haver viscut un procés de conversió cap a la fe catòlica, va sentir el desig de donar a conèixer l'Evangeli als seus alumnes: “Em pot donar alguna idea per seguir

ajudant-los a acostar-se a la Veritat?”. Mons. Ocariz li va contestar que "la paraula de Déu serà sempre eficaç, té una força dinàmica que comunica, a això li pots afegir l'amistat personal".

Els temes de la conversa han estat variats. Hi havia gent jove que volia resposta per encertar en el discerniment vocacional i com fer per no deixar-se portar pel relativisme de l'ambient. Persones grans que demanaven per l'art de cuidar i tenir cura. Dones treballadores i mares de família que de vegades els costa saber quines són les prioritats a cada moment. Abans d'acabar la trobada, Maria li va agrair al prelat en nom de totes haver compartit aquesta estona amb elles.

Santiago de Compostel·la 2 i 3 de juliol

El dissabte 2 de juliol, a les dotze del migdia, va tenir lloc la segona trobada de Mons. Ocariz amb persones de l'Opus Dei, sota una carpa situada a la zona esportiva del Col·legi Major L'Estila. Els assistents van rebre al prelat amb forts aplaudiments al so del pandeiro. En arribar a l'estrada, li van lliurar una capa de la tuna, brodada amb els escuts de ciutats universitàries i que lluia a les cintes de colors els noms de diversos centres de l'Opus Dei.

En les seves primeres paraules, Mons. Ocariz va manifestar l'alegria per estar amb tantes persones de l'Obra i properes a ella, i va animar a pensar que “tots tenim el mateix esperit i estem -cadascú al nostre lloc- molt units per la comunió de els sants”. Va recordar com sant Josepmaria s'omplia d'alegria en

veure els fills i les filles i els animava a ser més i a servir l'Església, sempre “amb l'esperança i la seguretat que Déu ens ajuda a cadascú amb força i ens dóna l'alegria per tirar endavant”.

A l'estona de tertúlia van sorgir temes variats: les xarxes socials, la santificació del treball, l'amistat i la vocació dels fills. També hi va haver ocasió per escoltar la família Braña, de la qual havien vingut tres generacions per amenitzar la trobada amb un popurri de cançons gallegues.

L'Ángela, que viu a la Corunya, li va explicar com havia superat dues malalties i va manifestar l'agraïment per l'afecte que havia rebut de tantes persones. El prelat, a més d'animar-la a entendre el sentit del patiment, va afegir que “de vegades les persones tendim sense voler a fixar-nos en alguna cosa que ens preocupa

o que ens fa patir (...) i ens oblidem que en això mateix hi ha alguna cosa positiva, mai no tot és pura foscor”.

Per acabar, la Teresa i la seva filla Carmen, de Vigo, li van regalar unes flors que es diuen "alegries". Mons. Ocariz va comentar que cal esforçar-se a somriure i bandejar les cares llargues. Va definir el sentit de l'humor com “la capacitat de trobar el costat bo de les coses i de descobrir el matís divertit que ens pot ajudar a riure'ns de nosaltres mateixos”.

Amb l'arquebisbe a Santiago de Compostel·la

A les cinc de la tarda del dissabte el prelat de l'Opus Dei va concelebrar la Santa Missa amb l'arquebisbe de Santiago de Compostel·la i vuitanta sacerdots a la catedral. El temple lluia les millors gales després de la restauració. Els cants van ser interpretats pel cor vigués

Montecastelo-Acacias, de renom internacional.

A l'homilia, el Prelat va demanar una mentalitat universal per acostar moltes ànimes a Déu: “Es pot pelegrinar de moltes maneres. Tot i això, el camí ordinàriament es fa més alegre i suportable en companyia. Una cosa semblant passa a la vida cristiana, perquè l'Església, Cos de Crist, és ahora Poble i família de Déu. Per això, que és bo recordar que, en el camí de la vida, hem d'anar acompanyats de tots els nostres éssers estimats, amb tota l'Església, amb tothom, amb mentalitat gran i universal. Sant Josepmaria, abans d'emprendre el primer viatge que va fer a la tomba de l'Apòstol el 1938, va escriure a un dels joves que tractava: «D'aquí uns dies, aniré a Lleó de pas cap a Santiago, per guanyar el Jubileu. Ja me'n recordaré de demanar per tu al costat de l'Apòstol. Procura tu, en

canvi, demanar per mi: digues-li que faci tot el que Ell vulgui, costi el que costi».

Va recordar també a sant Joan Pau II: “Demanem al Senyor apòstols disposats a anar als confins del món, però també als «pobles i llocs» propers, aquí, a Galícia, i també per tota aquesta Europa a qui sant Joan Pau II va exhortar des d'aquí justament, al costat de la tomba de Sant Jaume, que tornés a Déu”.

Va finalitzar l'homilia demanant “que l'Apòstol Sant Jaume ens ajudi en el nostre caminar, anant de la mà de la Mare de Déu, perquè la nostra fe, la nostra esperança i la nostra caritat siguin cada cop més fermes i alegres”.

Abans de l'homilia, una fidel de la prelatura va llegir, en gallec, la petició a l'Apòstol que ja és tradicional fer els Anys Sants. Va recordar que sant Josepmaria va

acudir a aquest lloc sant diverses vegades i que ara, les seves filles i els seus fills, se senten beneficiaris d'aquells pelegrinatges. “Des de fa 74 anys de la seva estada, s'estén la crida a la santedat a la vida ordinària per tota Galícia. Nosaltres, que ja som la segona i tercera generació, volem perseverar en aquesta aventura il·lusionant. Afrontem el primer centenari de la fundació d'aquí sis anys i agraïm a Déu la llavor llençada a les nostres vides a Galícia, que ha permès recollir fruits de santedat, per al bé de l'Església i del món. Milers de fidels de la prelatura, cooperadors i amics han entrat en aquesta catedral per honrar Déu i demanar la intercessió de Sant Jaume. Renovem aquest mateix agraïment i aquesta mateixa petició a la Missa d'avui, acompanyats del senyor arquebisbe i del prelat de l'Obra”.

Després de la benedicció final, l'arquebisbe, mons. Julián Barrio, va voler agrair al prelat i a tots els assistents la seva presència a la catedral: “De manera especial vull agrair a monsenyor Fernando Ocáriz, prelat de l'Obra, que hagi volgut estar aquesta tarda amb nosaltres, acompanyat de tants fidels de la prelatura. Per part meva, també ha estat una gran satisfacció poder trobar-me amb vosaltres i comptar amb el vostre afecte. Pregaré per vosaltres i per les vostres intencions o preocupacions. De manera especial, avui encomano els fidels de l'Obra que el Senyor ha cridat a la seva presència. De manera particular volem encomanar a José, germà de monsenyor Ocáriz, a qui el Senyor ha cridat a la seva presència aquesta nit. Que l'apòstol Jaume, amb la intercessió de la nostra Mare Santa Maria i de sant Josepmaria, els hagi acompanyat el pòrtic definitiu de la Glòria”.

La cerimònia va finalitzar amb el funcionament de l'espectacular botafumeiro, que produeix un particular impacte als qui el veuen per primera vegada.

No perdre l'esperança

Diumenge al matí la música de la tuna va rebre el prelat en l'última trobada que va tenir lloc a Santiago de Compostel·la i a la qual van assistir més de 700 persones.

Després de saludar els assistents va fer referència a l'Evangelí de la Missa de diumenge i va recordar que "Déu ens estima moltíssim. I vol que col·laborem amb Ell, que siguem instruments a les seves mans".

La Mar, que viu a Ferrol, va arrencar amb la primera pregunta. Li va explicar al prelat que és mare de 12 fills i escriptora, a més d'instagramer i bloqueaire, li va regalar el seu darrer llibre i li va parlar del cafè amb

amigues que ara, gràcies a les xarxes socials, ja tenen persones de més de 50 ciutats. A més, va explicar al prelat que celebra els 25 anys de matrimoni. Mons. Ocaríz la va felicitar pels anys de matrimoni i pels fills.

La Celia, que treballa com a psiquiatre a Santiago de Compostel·la, va demanar consell per saber tractar amb afecte persones properes però distants en la manera de pensar. El prelat li va recordar que els cristians podem trobar la força que necessitem a l'Eucaristia.

La Jessi és d'Uganda i treballa a l'escola Las Acacias a Vigo. Li va explicar a Mons. Ocaríz la seva conversió al catolicisme gràcies a l'afecte i bon exemple d'una amiga. Va preguntar com ajudar els seus amics i amigues a alliberar-se de prejudicis cap a la fe. De nou el prelat va recordar com la veritable

amistat apropa totes les persones i així es trenquen els recels perquè es transmet la pròpia vida, no com qui dóna una lliçó sinó amb el nostre afecte i amistat.

La Rebeca, metge de Vigo i de la Junta directiva d'un club juvenil, mare de cinc fills, volia rebre uns consells per impulsar millor la formació amb gent jove, conscient de la responsabilitat que tenen aquestes tasques, i amb les dificultats d'horaris pels seus treballs i famílies. El prelat la va animar a treballar amb ordre. I va afegir que no han de perdre l'esperança: “El que s'ha sembrat queda a l'ànima... i torna a sortir a la superfície”.

En ocasió de l'última pregunta que va fer la Rosa, escriptora, professora a Vigo i mare d'acollida de dos ucraïnesos, el prelat va demanar pregar per la pau a Ucraïna i també

per altres guerres que passen
desapercebudes.

Santiago de Compostel·la 1 de juliol

El primer dia, l'1 de juliol, el prelat de l'Opus Dei, Mons. Fernando Ocáriz, va participar en algunes trobades al Col·legi Major La Estila, obra corporativa de l'Opus Dei a Santiago de Compostel·la. Va saludar directius i pares d'alguns col·legis i responsables i famílies de les EFAS - Escoles Familiars Agràries- de Galícia (As Neves, Fonteboa i Piñeiral), a qui va agrair vivament la seva tasca i els detalls que li van oferir.

L'estrada de la tertúlia lluïa un mural amb dibuixos santiaguesos com la façana de la catedral, la de l'hostal dels Reis Catòlics, la cantonada i la vorera del mateix Col·legi Major, a més del perfil de la imatge de l'apòstol Sant Jaume. Es tractava, malgrat la multitud, d'una reunió

familiar. La trobada va ser presentada per l'Adrianey. Mons. Ocariz, meditant en la litúrgia del dia, va animar els assistents a considerar la necessitat -“la fam de Déu”- que tenen tantes persones.

A l'Arturo –periodista jubilat però molt actiu, que li va explicar diverses iniciatives de comunicació–, el prelat li va recordar que l'esperit jove es manté amb projectes i buscant la presència de Déu en tot moment.

Un jove que freqüenta el Col·legi Major La Estila, Giancarlo, estudiant de medicina d'origen veneçolà, va explicar al prelat la seva història: va emigrar a Espanya amb els pares per les dificultats que vivien al seu país. Va decidir cursar la carrera a Santiago, on va venir a viure tota la família. Va contactar amb col·legi major i l'ambient humà el va portar a treure un bon rendiment a l'estudi. Va començar a participar en les

activitats que li oferia el col·legi i, amb el temps, va sol·licitar ser admès com a supernumerari de l'Opus Dei.

En José Luis, un pare de família que coordina les activitats d'un club juvenil, li va demanar consell sobre quins mitjans podia posar per implicar més altres pares. Mons. Ocariz li va recordar la importància de l'amistat profunda amb tots ells, siguin quines siguin les seves maneres de pensar i les seves actituds. L'amistat, va dir, ho arregla tot.

En un moment determinat de la tertúlia, l'Adrianey va presentar l'Ovidio, de Monterroso, que es dedica a la cria d'ovelles i cabres. Fa pocs dies ha estat guardonat amb dos premis pels millors exemplars de raça gallega. L'Ovidio va oferir al Pare aquests reconeixements enmig de l'aplaudiment general.

Abans d'acabar la trobada, Mons. Ocariz va animar tothom a resar molt pel Papa i a seguir els seus ensenyaments, perquè la tasca que té és molt dura i no li falten incomprensions.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/article/viatge-
pastoral-del-prelat-per-galicia-castella-i-
lleo-i-asturies/](https://opusdei.org/ca-es/article/viatge-pastoral-del-prelat-per-galicia-castella-i-lleo-i-asturies/) (29/03/2026)